

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/325/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112216999
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1112216999.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Y. M., V. X. U., T. X/XX, zast. JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, Symfonická 1496/9, Praha 5, Česká republika, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o odškodnenie podľa zák. č. 119/1990 Zb. vo výške 113,41 euro s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7. januára 2013 č.k. 7C 112/2012-31 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Ľubomíra Müllera, vedený v ČSOB, pobočka Praha - Centrum Černý Most, č. 161242908/0300, SWIFT: CEKOCZPP, IBAN: CZ910300000000161242908, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 113,41 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 8. 5. 2012 do zaplatenia, všetko do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku, súčasne rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi ich náhradu vo výške 48,46 eura do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej bola navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania, podal v zákonnej lehote odporca odvolanie, ktorým žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti náhrady trov konania zmenil tak, že navrhovateľovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia (s odkazom na ustanovenie § 147 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a vec mu v tejto časti vráti na ďalšie konanie. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia navrhovateľa je podľa neho v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, nakoľko navrhovateľ si každý nárok na odškodnenie, založený na rovnakom skutkovom i právnom základe, uplatnil samostatnými návrhmi na začatie konania,

aj

- 2 -

keď tieto nároky na odškodnenie uplatnil u odporcu jednou žiadosťou, pričom tak umelo vytvoril osem súdnych sporov, v ktorých si uplatňuje náhradu trov konania. Poukázal na to, že vo všetkých prípadoch sa jedná o jednoduché drobné spory a priznanie trov právneho zastúpenia advokátovi by vzhľadom na tieto okolnosti bolo v rozpore s dobrými mravmi, ako aj § 18 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov a § 147 ods. 1 a § 150 O.s.p. Priznanie týchto trov je aj v rozpore so zásadou účelnosti vynaložených trov konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.), na čo prvostupňový súd vôbec neprihliadal. Samotná skutočnosť, že odporca neuhradil žalované nároky v zákonnej šesťmesačnej lehote nemôže byť sama o sebe dôvodom pre priznanie trov právneho zastúpenia navrhovateľovi. Ak by boli všetky nároky uplatnené jedným návrhom, čo právny zástupca navrhovateľa pri odbornej starostlivosti vedieť mal a musel, predišlo by sa zbytočným súdnym konaniam a nákladom právneho zastúpenia. Opačné konanie podľa neho vykazuje znaky obchádzania zákona, zneužitia práva, účelovosti a získavania finančných prostriedkov na úkor štátu, a je aj v rozpore s dobrými mravmi a profesijnou etikou advokáta.

Súčasne zdôraznil, že náhrada trov konania nemá smerovať k nejakej forme potrestania povinného účastníka, ale jedine k tomu, aby sa oprávnenej strane kompenzovali náklady, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva a nemá znamenať určitú formu obohacovania sa na úkor povinnej strany. Ak by súd konštatoval správnosť a legálnosť takéhoto postupu, došlo by podľa neho k zásadnému porušeniu práva na súdnu ochranu.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu, písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 08. 04. 2013, ktorým žiadal odporcom napadnutý výrok rozsudku o náhrade trov konania potvrdiť a navrhovateľovi priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,41 eur. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že to bol práve odporca, ktorý ignoroval oprávnenú žiadosť navrhovateľa a svojou nečinnosťou vyvolal súdny spor. Vo vzťahu k tvrdeniu odporcu o umelom vytváraní desiatok či stoviek súdnych sporov uviedol, že postup právneho zástupcu v sporoch s inými navrhovateľmi sa navrhovateľa nemôže dotknúť a nemôže mu spôsobiť ujmu. Dôvodom pre podanie samostatných návrhov na začatie konania, ktorými si uplatňuje čiastkové nároky, je jednak nevyspytateľné správanie odporcu vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým nárokom, ako aj urýchlenie súdneho konania a predídanie vyčleneniu jednotlivých nárokov na samostatné konanie. Navyiac v danom prípade nevzhladol žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade trov konania.

Odvolací súd vec prejednal podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

- 3 -

5Co 325/2013-54

Podľa § 147 ods. 1 O.s.p. účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uloží, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojim zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 147 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne o náhrade trov konania, ktoré vznikli výlučne jeho zavinením alebo náhodou, a to bez ohľadu na výsledok konania. Zavinením sa z hľadiska predmetného ustanovenia rozumie porušenie procesných povinností vyplývajúcich zo zákona alebo v súlade so zákonom uložených súdom, ku ktorému došlo aspoň z nebanlivosti.

Účelom ustanovenia § 150 O.s.p. je odstránenie neprimeranej tvrdości, a teda dosiahnutie spravodlivosti pre účastníkov konania. Možnosť nepriznať alebo znížiť trovy konania v drobných sporoch, ak sú voči pohľadávke neprimerané (§ 150 ods. 2), posudzuje súd so zreteľom na všetky skutočnosti týkajúce sa daného sporu, jeho charakteru, ako aj výšky uplatnenej náhrady trov konania. V opačnom prípade by sa aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ktoré platí pre výnimočné prípady, stala pravidlom pri rozhodovaní v drobných sporoch.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval správne, keď navrhovateľovi s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. priznal plnú náhradu účelne vynaložených trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia. Ani odvolací súd nevzhladol žiadne osobitné dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 147 ods. 1 O.s.p. alebo § 150 ods. 2 O.s.p. Prihliadol pritom na charakter sporu, ktorého základom je odškodnenie navrhovateľa za nezákonné väznenie podľa zák. č. 119/1990 Zb. o súdnych rehabilitáciách v znení neskorších predpisov, ako aj výšku priznanej náhrady trov konania, ktorá sa odvolaciemu súdu vo vzťahu k výške uplatnenej istiny a s prihliadnutím na skutočnosť, že k navyšovaniu trov právneho zastúpenia došlo aj v dôsledku správania sa odporcu, ktorý dodatočne priznával nároky navrhovateľa, nejaví ako neprimeraná a vyžadujúca uplatnenie moderačného práva podľa § 150 ods. 2 O.s.p. Z uvedeného dôvodu tiež nemožno konštatovať, že trovy konania vznikli výlučne zavinením navrhovateľa, ktorý si cestou právneho zástupcu uplatnil zákonný nárok, ktorý odporca v priebehu súdneho konania postupne uhradil. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že si navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu uplatnil viaceré nároky podľa zák. č. 119/1990 Zb. v znení neskorších predpisov samostatnými žalobami, nakoľko týmto konaním neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, len využil svoje dispozičné právo. Pokiaľ odporca tvrdí, že ak by boli všetky nároky na odškodnenie uplatnené jedným návrhom, predišlo by sa tým

- 4 -

zbytočným súdnym konaniam a trovám právneho zastúpenia, súd na tomto mieste konštatuje, že týmto by sa predišlo aj včasným uspokojením zákonného nároku navrhovateľa (viď konštatovanie odporcu v odvolaní ohľadom zatiaľ nepriznaného nároku na náhradu za stratu na zárobku). Rovnako je irelevantné aj poukazovanie odporcu na správanie sa právneho zástupcu navrhovateľa v iných súdnych konaniach

vedených proti odporcovi, z titulu uplatneného nároku na odškodnenie podľa zák. č. 119/1990 Zb., nakoľko sa jedná o zastupovanie iných navrhovateľov.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur, predstavujúcej trovy právneho zastúpenia priznané v súlade s § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (8,30 eur - vyjadrenie k nemeritórnemu odvolaniu + režijný paušál 7,81 eur).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.